

W NIEDZIELĘ DNIA 17. MAIA 1807.

Z Wiednia d. 9. Maia.

Stosownie do najwyższego rozporządzenia pod d. 26 Marca rozciagnione zostało dobrodziejstwo ustaw kryminalnych, dla całej Monarchii w roku 1803 przepisanych, za przyłączone do Cesarstwa Austriackiego Xięstwa Sztuburskie i Berchtesgaden, które od 1 Września 1807 mają być zaprowadzone.

W C. K. armii zaszczyt następujące odmiany co do osób:

A. Podwyższonemi zostali: Jenerał majorowie Auersperg, Weidenfeld i de Vaux na feldmarszałków poruczników; Sanches, miejscowy major w Brynie, na miejscowego podpułkownika; Le Noble i Trnka, kapitaniprzy mundurowych kommissjach, pierwszy na majora przy mundurowej kommissji w Wiedniu, a drugi na majora przy takiejże kommissji na Podgorzu.

B. Przeniesionemi są: Kiński, Major od regimentu Klebeka, do Józefa Mitrowskiego, a Schindler, major od Beaulieu, do Auersperga.

C. Pensye otrzymali: Türk, major od Schrödera, i Kolm, kapitan od 2go artylerji regimentu, w stopniu majorow.

D. Podziękował za służby: Litta, pułkownik Trabantow leibgardyi.

E. Umarli: Derich, jenerał major; Hann, pensyonowany jenerał major; Creutzberg, pensyonowany pułkownik; Curry i Balsart, pensyonowani podpułkownicy; Warlich de Bubna, podpułkownik od bombardyerow; Hadensdorf, pensyonowany podpułkownik; Bath, major od Auersperga, i pensyonowani Majorowie Josich, Mazura, Perler, Veil de Veilsberg i Damiani Tuhegli.

Z Ludy d. 3. Maia.

Na wczorayszem połączonem posiedzeniu seymu przeczytane wszystkim stanom zostało następujące Królewskie pismo:

" J. C. K. Apostolska Mość przyjął z oycowską łaską nayspokarniejsze przełożenia stanow synowskiej wdzięczności pod d. 30 Kwietnia. J. C. K. Mość wyczytał w nich z ukontentowaniem, że stany stosownie do uchwały seymu 1791. chcą się przed wszystkimi przedmiotami z szczególniejszą gorliwością przyłożyć do zadosyć uczynienia Królewskim propozycjom, mającym iedynie na celu publiczne dobro, powszechną szczęśliwość i bezpieczeństwo; J. C. K. Mość nie zaniedba także z swej strony uprzętnąć wszelkie zawady przeciwiące się zbawiennem tym celom, i dać sta-

nom potrzebne wyjaśnienia. Po zadecydowaniu rzeczonych propozycy, wysłucha J. C. K. Apostolska Mość żądania stanów, i stosownie do brzmienia uchwały 1791 tem chętniej przyłoży się do nich, ile radby, aż by przedmioty obrad seymu, naybardziej jego oycowskie Serce interesujące, iak nayspieszniej ukończone zostały; nie wątpi zatem, iż stany do gorliwości swojej odobro publiczne dołożą także pśpiechu, który w podobnych okolicznościach nader iest pożądany. Z resztą zapewnia J. C. K. Apostolska Mość stany o swej łasce. — Z rozkazu J. C. K. Mci. W Bulzie d. 1 Maia 1807.

Ferzy Mailath.

Po przeczytaniu powyższego pisma zakończono zostało posiedzenie.

Z Petersburga d. 6. Kwietnia.

Dworska gazeta pod d. 16 (28) Marca ogłosiła o wojennych zdarzeniach co następuje:

"Z Memlu d. 24 Marca. Podług nadeszłych do 20 Marca od woyska doniesień, zajmował nieprzyjaciel ciągle swe stanowisko za Pafsargą, co dało powód do wielu uporczywych potyczek. Na d. 10 Marca postąpił Pruski korpus pod rozkazami Jenerała porucznika Plötza przez Braunsberg za Pafsargę, w celu odparcia lewego skrzydła nieprzyjacielskiego i utwienienia przeprawy za tę rzekę korpusowi Jenerała Lestocq, gdy nigle przynagającą się od korpusu Bernadotta był atakowany. Odwaga woysk Pruskich odparta prawie wszędzie w początkach nieprzyjaciela; ale gdy ten ustawicznie świeżemi woyskami był wspierany, udało mu się nakoniec ku wieczorowi odeprzeć Pruskie woyska aż do miasta Braunsberga, gdzie przyszło do nader krwawej rozprawy między obu stroną piechotą. Przewyższającą jednak siłą przymuszeni Prusacy zostali do opuszczenia miasta i cofnięcia się ku Heiligenbeil; nieprzyjaciel przelał na opano-

waniu miasta i nie powążył się daley i h. g. Tłusta tamtejszych okolic ziemia tak dalece przez wilgoć rozmiękła, iż artylerya, ani jazda nie mogły skutecznie działać, przez co cały ciężar spadł na piechotę, która ogółem w zabitych, ranionych i zamieszanych do 500 ludzi utraciła. Nieprzyjaciel musiał jednak daleko większą ponieść stratę, ponieważ woyska nasze potykały się z naywiększą odwagą i wytrwałością. Nazajutrz połączyły się oby korpusy, to iest Plötza i Lestocq, nad którymi ostani obiół naczelne dowodztwo, i rozłożyły się w okolicach między Heiligenbeil i Mehlsak.,"

Daley ciąg działań korpusu Jenerała Lestocq od 24 Lutego (8 Marca) aż do 6 (18) Marca. — D. 8 Marca ruszył korpus w drogę, ale dla zepsutych dróg nie mógł daley iak o milę od Wormditt zayśdź; główna kwatiera stanęła w Specwarten, a nieprzyjaciel stał w Guttsadt i jego okolicach. Major Arnim od wakującego kirylierow regimentu Bailledz doniosł z Sensburga, iż poprzedniego dnia wyparł z tego miejsca nieprzyjaciela, do czego przyłożył się nie mało przez szybkie i śmiałe poruszenie Porucznik Müller od wakującego kirylierow regimentu Wagenfeld. Nieprzyjaciel cofnął się stamtąd do Bischofsberga, a niejaka część jego do Wartenburga. Korpus Plötza udał się tegoż dnia z okolic Heiligenbruch, do okolic Heiligenbeil; składającą przeto jego straż brygada pod Pułkownikiem Malzahn, która aż do Braunsberga postąpiła, stoczyła tam chwalebny walkę z przeważającą nieprzyjacielską siłą. Składała się bowiem z 2go huzarów, 9go lekkiego i 3go liniowego piechoty regimentu, a Pułkownik Malzahn nie miał pod sobą iak dwa słabe bataliony fizylerow Pillowa i Wolfradta, i 2 bataliony Pricwicza huzarów pod dowodztwem Majora Rothe. Przy wnięściu brygady do Braunsberga zo-

floty postawione z drugiej strony miała placówki od nieprzyjaciela atakowane i odparte. Major Roche-Aymout pośpieszył natychmiast z 2 batalionami huzarów Prutwicza przeciw nieprzyjacielowi. Został już jego przednią straż na przełmieściu, uderzył zaraz na nią i wyparł. Oba bataliony fizylerów pośpieszyły czem prędy za nim: wszczęła się żywa walka, przez którą przymuszony nieprzyjaciel był cofnąć się z znaczną stratą przez Zagern do Großrompu. Strata z strony Pruskiej wynosiła tylko 7 zabitych, 18 ranionych ludzi i 30 koni, z których 3 dostały się nieprzyjacielowi w ręce. Strata zaś nieprzyjacielska składała się, jak nam doniesiono, z 31 ludzi w zabitych, a w poymanych z 2 oficerów, 9 żołnierzy i 3 koni. Siedmiu ciężko, a wielu lekko ranionych ludzi zabrał nieprzyjaciel z sobą, zaczęła strata jego wynosiła przeszło dwa razy tyle jak Prusików. — D. 9 miał się korpus Jenerała Lestocq do okolic Wormsditt. Mosty na Passard-e zostały dostatecznymi oddziałami osadzone. Przy Sanden opierał się przeszło 1000 ludzi liczny nieprzyjaciel; pierwsza dywizya postąpiła naprzód, i zaczęło się z dział i ręcznej broni strzelanie. Alże nie mi no zamiaru opanować koniecznie mostu, przestano zatem na postawieniu tam dla strzeżenia go oddziału wojska, a reszta rozszła się na leże. Strata Pruska w tej rozprawie bardzo była mała, a nieprzyjacielskiej nie można dokładnie wiedzieć. — D. 10 rozpoczęło się strzelanie z ręcznej broni przy miejscie Spornhennen, które w krótko zaminiło się na dźwięk ognia. Nieprzyjaciel strzelał z 2 dział i 1 haubic. Z Pruskiej strony wystrzeliła bateria Bredowa z Albersdorfu i dała do nieprzyjaciela ognia; batalion granatyerów Fubelkiego wstrzelał działami artylerji. Lecz w krótko usłat z obu stron ogień,

ponieważ je Passarga przedzielała. Strata z strony Pruskiej wynosiła 2 ludzi w zabitych i kilku ranionych. Doniesienia, które tego dnia nadeszły, zgadzały się, iż mieliśmy do czynienia z całym korpusem Bernadotta, który wcale nie należał do bitwy pod Preussisch Eylau, a zatem był w ludzi zamężny. Wypadło więc złączyć się z korpusem Plötza i być na wszelki wypadek w gotowości. Tegoż dnia odebraliśmy niestety wiadomość, że nieprzyjaciel osadził już Braunsberg, i korpus Plötza od arty został. Wszystko zapowiedziało, iż nieprzyjaciel znaczne ściągnął siły w pomienione okolicy, i tem śpieszniej należało się złączyć z korpusem Plötza. Korpus Jenerała Lestocq udał się zatem d. 11 Marca do Plaswiga; przeprawy przez Passargę były należycie osadzone i nic marszu nie przerywało. Przy miejscie niedaleko Alken zapalony został przez Roslyyskie działa nieprzyjacielski szatacz; nieprzyjaciel cofnął się śpieszno, i nie dawał tu, równie jak w innych miejscach żadnego odporu. — D. 12 Marca nie zaszło nic ważnego przy korpusie Lestocq. Nieprzyjaciel spalił przeszłej nocy most pod Braunsbergiem i cofnął się do Altstadtu. Korpus Plötza postąpił tegoż dnia z okolic Bädlaun znówu do Heiligenbeil. — D. 13 Marca oba Pruskie korpusy odmieniły swe stanowiska; połączyły się ściślej i były w czworogrannym porządku d. bitwy rozstawione. Główna kwatery Jenerała Lestocq znajdowała się w Peterswalde. Tegoż dnia przybyła Roslyyska dywizya Jenerała porucznika Tuczkowa do okolic Mhlisk, dla działami stosownie do woli Naczelnego jenerała, Barona Beningsena, razem z korpusem Jenerała Lestocq. — D. 14 Marca stał korpus rzezonego dopiero jenerała przy Plaswíg. Przy placówkach prawego skrzydła zaszło zdarzenie, które

re na nowo dowodzi iak mało nieprzyiaciel powaza używane pomiędzy polerownikami ludami zwyczajem. Podjazd od Blüchera huzarów postrzegł z daleka, że przy wsi Altpassarge przechodziło po lodzie 24 ludzi nieprzyacielskiej piechoty i jazdy; ukrył się więc i czekał na ich zbliżenie, iakoż przez niespodziewane i śmiało na nich natarcie zabrał pułkownika, dobozsa i 4 żołnierzy w niewolę, reszta uciekła. Jak tylko piechota widziała się bydź dostrzeżoną, dała ognia; jazda do była pałaszow: sądząc po tych znakach widzieć oczywiście było, iż miano nieprzyacielski zamiar, tylko mu z naszey strony zapobieżono. Osobliwszą musi się więc zdawać rzeczą, że pułkownik udawał się po poymaniu za postać od dywizyjnego Jenerała Dupont z Braunsberga w celu zawarcia zawieszania broni między placówkami, które się wcale nie napaştowały. Zamiaru nieprzyaciela łatwo się tu domyślić można; chciano bowiem dowiedzieć się czyli za pomocą lodu nie możnaby oskrzydlić naszych placówek, jeżeli nie są przyzwycię zastępowane, a osobliwie trzymającey przednią straż brygady Pułkownika Wirzbickiego. Nie pojętą zdawało się także z strony Francuzkiej bydź rzeczą, że śmiano popierać to złamanie wojskowych przepisow i żądać uwolnienia pułkownika, który był słusznie poymany. Nie zezwolono jednak na to żądanie, nie wydano pułkownika i odesłano go iako jeńca do Pilawy; bo chociażby wrzeczy samey był postaćcem, tedy utracił przywiązane do tego prawo przez czyn nieprzyacielski. — Na d. 13 Marca stał korpus Jenerała Lestocq na leżach, podług rozporządzenia dowodzącego Rossyjskiego Jenerała Beniugseny, między Mehlsak i Heiligenbeil. Po południu nadeszło doniesienie od placówek prawego skrzydła, że nieprzyiaciel w 4 bataliony i nieco jazdy przebył Passargę na ło-

dziach pod Braunsbergiem i postąpił aż do lasku Graunau. Brygada przedniej straży Pułkownika Wirzbickiego przymuszoną była cofnąć się cokolwiek z tego powodu, jednak z nienacierania nieprzyaciela domyślać się należało, iż chciał tylko w tey stronie uczynić dywersyę, co wkrótce inne doniesienia z powyżey Passargi potwierdziły. Nieprzyiaciel przeprawił się bowiem za Passargę pod Alken i Spartheuen i osadził Wermditt, który Rossyjskie woyska opuścily. Woyska rozstawione więc tak zostaly, iż na każde poruszenie nieprzyaciela były gotowe do działania wraz z Rossyanami. Wieczorem ucierały się nieprzyacielskie placówki z brygadą Wirzbickiego, ale nie ważnego nie zaszło. — D. 16 Marca poczyniono z rana wszelkie przygotowania do postromienia nieprzyaciela, jeżeliby się niespokojnie zachował. Poruszenia nieprzyaciela w Gutsstadt i Altenstein niewolily dowodzącego Jenerała Beniugseny do połączenia główney armii Rossyjskiej przy Frauendorf i w okolicach Heilsberg, dla czego też odwołał Rossyjskie woyska, stojące w okolicach Mehlsak. Korpus Jenerała Lestocq pozostał jednak w tey okolicy dla zastonienia prawego boku wielkiej armii. Nieprzyiaciel nie tylko zachował się spokojnie przy Braunsbergu, ale nawet cofnęły się w nocy jego woyska, które były do Altsadt postąpiły, do Neustadt nazad, poczem placówki nasze zajęły dawne stanowisko nad Passargą.

Gazeta dworska ogłosiła także obszerny następujący urzędowy rapport z strony Pruskiej o zaszczytnej wielkiej bitwie, na d. 14 Października 1806 pod Jena:

"Nieszczęśliwe skutki bitwy na d. 14 Października roku zeszłego, nie dozwolily dotąd zdania o niej światu rapportu. Armia Pruska, pod rozkazami Xcia Brunświckiego, zgromadzona była po większey części na d.

5 Października w okolicach Neumburga: korpus Xcia Hohendlohe stał między Altenburgiem i Pennig, a korpus Jenerała Röchel między Mühlhausen i Göttingen. Spodziewając się, że główna siła nieprzyjaciela znajdzie się w okolicach Wirtzburga, chciano zatem w 80,000 ludzi przeciw niej przez Schmalkalten i Eisenach pociągnąć, w czasie gdy mały korpus Jenerała Hasbego Tauenzien miał pilnować drogi do Hof, a odwod miał iść za armią, lub dzielić z tej strony Turyngskiego lasu przeciw nieprzyjacielskiemu korpusowi, któryby ufitował wtargnąc do Saxonii. D. 7. przybyły obie armie do okolic między Eisenach i Rudelstadt; tu dowiedziano się dopiero, iż nieprzyjaciel z większą częścią sił swoich udał się do Baireitu, i liczniejszy był niżeli się spodziewano. Aże położenie Pruskiego teatru działań nie dozwalało mieć się odpornie, zwrócono się zatem na d. 8. w lewą dla przeprowadzenia się za rzekę Saalę; wojsko Xcia Hohendlohe udało się ku Jena i Koble, Xcia Brunświckiego do Blankenhayn. Xżę Hohendlohe przeprowił się jeszcze d. 9 z częścią wojska przez tę rzekę. Lecz Xżę Brunświcki chciał, aby nie przeprowiał się, poki on z swem wojskiem nie naddąży, ażeby pojedynczo nie byli pobitemi. Zjął więc, aby Xżę Hohendlohe zwrócił swe wojska. Okoliczność ta dała powód do nieszczęśliwej postępkowej rozprawy na d. 10 przy Saalfeld, w której waleczny i wspaniały Xżę Ferdynand Pruski, nie przez nierozwagę, jak mniemano, wdał się w bitwę. Armia Xcia Brunświckiego przybyła tego dnia pod Blankenhayn. Tu dowiedział się, że nieprzyjaciel przez Hof naprzód postępuje, i że inna jego kolonna idzie przez Saalfeld wzdłuż Saali. Znalazłszy trudność w przeprowie za Saalę, procz tego chcąc ominąć poprzeczane okolice, i ażeby nie był od Elby oderznięty, udał się d. 11 do Weymaru.

Armia Xcia Brunświckiego stanęła obozem na prawym brzegu liny, a Xcia Hohendlohe przy Kapellendorf, nie daleko Jena. Korpus Jenerała Röchel stał przy Erfurcie, a przednia straż pod Xciem Weymarskim, która dawniej jeszcze udała się była za las Turyngki, dla zagrożenia nieprzyjacielowi z lewego boku i z tyłu, odebrała rozkaz do zwrócenia się i zbliżenia do armii przez Arnstadt. D. 12 miał Xżę Brunświcki nadadzenie się z Xciem Hohendlohe przy Jena: plan jego był, na ow czas tylko przeprowić się powyżej za rzekę Saalę, gdyby nieprzyjaciel ufitował z lewego boku zaskoczyć Pruskiej armii; lecz to nastąpiło d. 11, 12 i 13 nim się nawet dokładnie o tem dowiedziano. Przez pomyłkę nie wyszły oddziały od armii Xcia Hohendlohe, które miały uważyć jego poruszenia, w przyzwoitym czasie. D. 12 dowiedziano się, że nieprzyjaciel osadził Naumburg; nie wierzono temu, ale w wieczor potwierdziło się to doniesienie. D. 13 w południe udała się armia Xcia Brunświckiego do Auerstädt przeciw nieprzyjacielowi, który ufitował obaczyć Pruskie wojska. W drodze i w Auerstädt dowiedziano się, że nieprzyjaciel znajduje się w Naumburgu i kilka regimentów strzelców postawił z tej strony Saali na drodze do Auerstädt. Postanowiono więc nieprzyjacielskie regimenty strzelców za Saalę odeprzyć, potem przeprowić się przez rzekę Unstrut przy Freyburgu i Laucha, i atakować nieprzyjacielskie korpusy na drugiej stronie Saali, zbliżywszy do siebie pierwey armią Xcia Hohendlohe. Z tego powodu pisał do niego Xżę Brunświcki jeszcze d. 13 późno bardzo w wieczor z Auerstädt, ażeby przeprowy między obiema armiami przez Saalę mocne osadził, i w żadnym przypadku nie dał się od jego armii oderznąć. Gdy d. 14 z rana ruszyła armia Xcia Brunświckiego w drogę, natrafiła na korpus Marszałka Davoust. Pomimo, że

się w tem miejscu niespodziewano zaatakować nieprzyjaciela, pomimo, że wielka mgła łatwo mogła sprawić zamieszanie, odparta jednak przednia straż pod Jenerałem Blücherem nieprzyjacielskie regimenta strzelców, które składały przednią straż D'ousta, aż do jego korpusu; trzy inne dywizye Xęcia Brunświckiego posępowały przeciw nieprzyjacielowi i biły się z nim od jednego do drugiego skrzydła. — Piechota z tych dywizyji stała w szyku bitwy; ogień ich trwał od 9 z rana do 3 godziny po południu. W południe zaczęło się prawe nasze skrzydło naprzód pomykać; lecz nieprzyjaciel wsparty był odwodem i oparł się lewym skrzydłem o wąwóz Kösen. Lewe nasze skrzydło wyparło nieprzyjaciela z pierwszego stanowiska; prawe zaczęło ustępować, lewe zaś dopiero w ten czas ustąpiło, gdy mu nieprzyjaciel z tyłu zaatakował. Inne dwie dywizye wyboru wojska czyli odwod, stały powiększej części w tyle o 3000 kroków na wzgórkach Auerstädtu, i kilka tylko ich regimentów należały do bitwy. Armia Xcia Hohenohe atakowana była równo z świtem od Jena przez korpus, przy którym znajdował się sam Cesarz; w czasie tego ataku korpus Bernadotta przeprawił się za Saalę przy Dornburg i Kamburg i zaszedł mu z tyłu. Korpus Jenerała Rūchel przybył z pośpiechem Xciu Hohenohe na pomoc, przebywszy wielki wąwóz, i uderzył na nieprzyjaciela. Tak korpus Xcia Hohenohe, jako też korpus Jenerała Rūchel wależyły z wielką odwagą, ale nakoniec oba uleść musiały trzy razy większej się nieprzyjaciela. Korpus Xcia Hohenohe cofnął się do Weymaru, który nieprzyjaciel tego jeszcze wieczora osadził. Mały korpus ranionego już Jenerała porucznika Rūchel, który nie wyniósł spełna 10,000 ludzi, cofnął się tylko przez wąwóz Kaprellsdorf, tam uformował znowu Jenerał

Rūchel linią, zawrócił się w czworogrannie ku wąwózowi; zaczęło się między obiema stronami żywe z działo strzelanie, nieprzyjaciel nie przebył wąwozu i ogień ustał. Potem zdał dowództwo Jena porucznik Lurisch, rozkazał mu w poprzek się cofać, zastaniać cofanie czworogrannym i obrac swoy zwrot z boku Büttelstadt ku armii Królewskiej, gdzie także opierało się lewe skrzydło, a prawe o korpus Feldm: Müllendorfa. Największem nieszczęściem było dla obu tych korpusów, że przeprawy przez Saalę przy Dornburg i Kamburg nie były przyzwolone i bronione; przez to wzięto im tył i przecięto komunikacyą z armią Xcia Brunświckiego. Gdy Król kazał wieczorem armii Xcia Brunświckiego z węgorków Auerstädt po cofnieniu się pierwszych trzech dywizyji na przed postąpić, i wstrzymywał zapęd nieprzyjaciela, nie wiedział jeszcze, że Xzę Hohenohe i Jenerał Rūchel, stoczyli nieszczęśliwą bitwę. Gdyby o tem był wiedział, kazałby był odwodowem wojskom ponowić bitwę i tym sposobem otworzyłaby sobie był drogę do Unstruta. W miarę tem, że korpus Xcia Hohenohe przy Kaprellsdorf, a Jenerał Rūchel przy Weymarze jeszcze stois, kazał J. K. Mość odciągnąć armii Xcia Brunświckiego, w celu połączenia się z powyższemi korpusami i ponowienia napaści z bitwy. Jenerał Hrabia Kalkrent odebrał rozkaz zamienić odwodowe wojska, które jeszcze w ogniu nie były, na tylną straż, a Feldmarszałek Müllendorfa odebrał dowództwo nad resztą wojska. Gdy bitwa się zakończyła i nieprzyjaciel już nas nie napadł, chciał J. K. Mość uciec się osobliwie do Weymaru, dla poezymienia z Xciem Hohenohe i Jenerałem Rūchel potrzebnych przygotowań do wykonania powyższego planu; lecz na drodze z Auerstädt do Weymaru natrafił na nieprzyjaciela i musiał się do armii wrócić. Tu stanął J. K. Mość na czele

Wycyska, i udał się z Wickerfultu, zostawiając po lewey stronie Weymar, do Sommerda. Gdy w nocy dowiedział się od rozproszonych żołnierzy o losie korpusów Xcia Hohenlohe i Jenerała Rühei, nakazał wszystkiemu wojskom cofać się do Nordhausen, gdzie sam udał się przodem przez Sommerda. Cofanie nakazane było w początkach do Weymaru, dokąd udała się już była nawet część wojska, ale gdy zastała tam nieprzyjaciela, zwróciła się zatem do Erfurtu i daleko obchodzić musiała. Feldmarszałek Müllendorf został z tego powodu blisko z 5000 ludzi w Efurcie w niewolę wojenną zabrany. (Reszta potem.)

Z Paryża d. 24. Kwietnia.

Na d. 7 Kwietnia o godzinie 2 po południu udał się Xcę Arcykanclerz państwa na posiedzenie senatu, gdzie po w prowadzeniu mowców rady stanu, zdał Senator Lacepede w imieniu wyznaczony z 4 członków komisji następujący rapport:

"Panowie Senatorowie! Oddaliście wyznaczony komisji podane wam przez Arcykanclerza poselstwo J. C. K. M. pod d. 20 Mar: 1807 z Ofter de przystanie; oddaliście iey podobnie dołączony do tego poselstwa projekt do uchwały i inne do niego ściągające się pisma. Powody do tey uchwały są w poselstwie J. C. K. M. w mowie Xcia Arcykanclerza Jmć, w zdaniu sprawy przez Marszałka, Xcieda i ministra wojennego i w mowie mowcy rady stanu wyfuszczone. Komisja zażądała się z największą uwagą na kilku posiedzeniach nad ważnem tem postanowieniem. Skutkiem iey naradzeń jest: iż nie należy wielkich interesselow przypadkowi żołnierzom, i skłonym do bojaźni umysłem wszelki powód do trwogi odjąć; iż czas popisu 1808 ótylko mieżącami jest przyspieszony i iż miedzi ci żołnierze pozostaną wewnątrz kraju; przyzwyczajając się będą powoli do nowego przeznaczenia, i do wojennych prac pod stawnemi

jenerałami, których senat ma szczęście w łonie swoim liczyć, i którym chętnie oddaie staranność nad dziećmi narodu; iż w celu utrzymania spokoyności prowincy Francuzkich potrzeba na ich granicach i brzegach dla zabezpieczenia się przeciw wszelkiej napaści założyć liczne obozy; zmniejszyć liczbę oycow familij, którzy z szlachetnego zapatu pośpieszyli pod chorągwie narodowych gwardy; iż znajdujące się w naszych departamentach bataliony starych żołnierzy, palające chęcią potykania się pod rozkazami Cesarza, powinoy przez młodzież bydź zastąpione; iż niezmiernie rozwinięcie sił naszych prawie po całej Europie zapowiada i zaręcza naypomyślniejsze skutki, to jest zdobycie pokoju, którego zwycięzca przy świetnych tryumfach nieprzeżłacie przez umiarkowanie swoje ofiarować i teraz ofiaruje. Zważywszy to wszystko wasza komisja i szczęśliwe stąd wypadki, proponuje wam zatem, Senatorowie, z akontentowaniem, abyście przyięli podaną wam uchwałę względem wybrania w cześniey 80,000 popisowych ludzi na rok 1808. Zleciła mi oraz komisja, abym wam podał projekt do adresu do J. C. K. M. który uchwalicie, jako odpowiedź na poselstwo J. C. K. M. pod d. 20 Marca, i jako nowy dowod naszej miłości, wierności, uszanowania i przychylności wszystkich Francuzow do Świętey iego Osoby.

Po zdarciu rapportu przyięł senat na tem samym posiedzeniu projekt uchwały, równie jak adres do Cesarza.

P. Liniers, officer w Hiszpańskiej służbie, który jak wiadomo odzyskał dla Hiszpanii Buenos Ayres, jest rodem Francuz z Poitou.

Uzbrojony w Granwilla od mieszkańców miasta Caen o 32 działach i przed 4 tygodniami wyszły na morze korsarz Argus, zabrał

Angielski okręt miedzią obity, ładowny kawą, cukrem, winem Maderskim, Porto i starą miedzią, którego wartość do 700,000 fr. pędzi.

List z Neapolu pod d. 11 Kwietnia donosi: "W miesiącu Marcu urodziło się 1452 dzieci, umarło 877 osob i zaślubiło się 163 małżeństw. Król Jmć gdy był od Porty uznany, otrzymał razem zapewnienie, iż przedsięwzięta wszelkie środki, aby jego poddani szanowaneni byli od Barbarzyńskich mocarstw i niewolnicy tego narodu byli wypuszczonemi. — Czas mamy tu brzydki; najmniejsze ślady nie pokazują się jeszcze wiosny. Od 10 dni pada zimny deszcz z śniegiem i wichur panuje; wszystkie góry zaczawszy od Wezuwiusza, aż do góry Dragon są śniegiem okryte, a co rzadsza w naszym nawet mieście śnieg upadł.,"

Chemik, P. Pully, który udał się w swej podróży do okolic Neapolu, dla rozebrania dokładnie gorących źródeł, odkrył nową grotkę. Leży ona na brzegach jeziora Agnano, nie daleko pśey grotty, do której jest podobną. Dla wniyscia do grotty Pully potrzeba właśnie przeciwnych użyć środków, iakie są potrzebne wchodząc do psiej grotty. Dla oddychania wolno potrzeba się iak najbardziej schylić. W tyle tej grotty znajduje się, równie iak w Neronowskich łożenkach źródło wrzącej wody, w której w 57 sekund ugotuje się iaje. Termometr Romura, który przed grotką stał na 2gim stopniu nad lodem, poskoczył w niej nad 61 stopień ciepła poki był w gorze trzymany, a gdy spuszczonej został na stopę od ziemi spadł o 5 stopni. Wstawiony zaś w źródło poskoczył do 75 stopni. Barometr spadł o kilka stopni. Nago potrzeba do tej grotty wchodzić, a przecię w krotce całe ciało oblańest wodą, która częścią pochodzi z potu, częścią z pary, która na zimniejszym względem

niej ciało osiada. Grotka ta nie była wcale starożytnym znana; może nawet zrobita się w późniejszych czasach. Ściany iey i 10 stop wysoka powierzchnia są solą i hatunym zesklepione, które sopłami wiszą. Na wniysciu jest 40, wewnątrz w niektórych miejscach 50 stop szeroka, a 250 długa.

Na d. 28 Marca, w dzień wielkanocy, ochrzcił Kardynał Somaglia w kościele S. Jana Laterańskiego w Rzymie 2 Turkow.

Osmond biskup Nuntski zaszczycony został od Króla Hollenderskiego orderem Hollenderskim.

Panharmonicon, wyraża ieden z naszych dzienników, jest zadziwiająca i godna widzenia sztuka, a przecię nie wiele oniej gazety piszą, chociaż tak bardzo załtanowia oglądających. Nie można nic przyjemniejszego wymyślić nad połączenie w iedno wszystkich dętych instrumentow, które nacyzyciey i naydokładniey wygrywa naytrudniejsze symfonie. Jest to dzieło naydoskonalszey roboty i niesłychanej cierpliwości z strony wynalazcy. Zdaie nam się, iż możemy zapewnić, iż żaden koncert, żadna orkiestra, co do powabu zgody, nie wyrowna temu podziwieniu godnemu instrumentowi. Często powstają w Anglii oburzenia robotników na wynalezienie iakowey mechaniczney maszyny, która zmniejsza cenę ręczney roboty, iak n. p. są maszyny do przędzenia. Jeżeli się w Paryżu rozmnożą instrumenta, iakim jest Panharmonicon, tedy muzykanci, których używają do koncertow i do orkiestry w teatrach, naśladować pewnie będą robotników Angielskich. Panharmonicon jest machina muzyczna, która tem więcej powinna sztukmistrzow tonu niespokojnemi czynić, że nayżręcznieysi, chociaż się w wielkiej liczbie zbiorą, ciężko, aby iey, co do gładkości tonu wyrownali.

GAZETY KRAKOWSKIE

W NIEDZIELĘ DNIA 17. MAJA 1807.

Od brzegow niższej Elby d. 12. Kwietnia.

Listy z Londynu podają za główną przyczynę zmiany ministrów, że oddaleni ministrowie nie popierali czynnie wojny i nie wspierali jak się należy sprzymierzyńców Anglii, zwłaszcza w tym czasie, kiedy cała Francya ogłocoła jest z wojska; nowi przeto ministrowie chcą rozpocząć swoy zawód wysadzeniem niebawnie znaczney siły na staty ład, co potyle razy obiecywano, a nigdy nie dopełniono, także czynione już są do tego wielkie przygotowania i bardzo wiele namięto przewozowych statków. Zdaje się, dodają też listy, że ostatnie oświadczenia z strony Rosyjskiej skłoniły nakoniec rząd Angielski do przedsięwzięcia dzielnych środków, i uczynienia tak daleko oddaloney Francuzkiej armii w tyle dywersyi.

Z Królewca d. 1. Maja.

Dziś mieliśmy szczęście oglądać tu Najjaśniejszego Króla Jmc naszego. Oglądał przybyłe tu kilka regimentow Rosyjskich i przekonał się osobiście o stanie Rosyjskich i Pruskich lazaretow. Jutro powroci J. K. Mość do główney kwatery Rosyjskiej.

Wczoraj przybył także do naszego miasta jadący z główney kwatery Francuzkiej

Jenerał porucznik Blücher z swem orszakiem. Wszyscy ucieszyli się na widok tego walecznego i powszechnie szacowanego wojownika. J. K. Mość zaszczycił go wczasie swey bytności w Bartensteinie orderem czarnego orła.

Z Kopenhagi d. 28. Kwietnia.

Szwedzki Jenerał Essen wchodząc do Pomeranii Pruskiej wydał odezwę, w której wyraził: Szwedzkie wojska osadziły część Pruskiej Pomeranii w przyjacieliskim sposobie, i wypędziły z niej wspólnego nieprzyjaciela. Nakazuje się więc Pruskim urzędnikom w osadzonych dystryktach, aby odtąd nie Francuzkim nie wydawali, urzędom i zachowali się spokojnie na swoich miejscach.

Na Sundzie oczekują w przyszłym miesiącu przewozowey Angielskiej floty z przeznaczonym na brzegi Bałtyckiego morza wojskim.

W środku Kwietnia upadł wielki śnieg w wschodnich Prussach.

Z Szwecyi idzie jeszcze więcej wojska do Pomeranii.

Podług ostatnich doniesień z wyspy S. Tomasza zaczęto tam budować nowe domy na miejscu spalonych, i spodziewać się należy.

iz z popiołów powitanie piękniejsze niżeli było miasto.

Podług ostatnich doniesień mocno Francuzi strzelają do Kolberga; znajduje się tam także 500 jazdy.

Przy Pilawie stoi także woenny Angielski okręt.

Król Pruski podwoił dotychczasową płacę chirurga przy armii.

Od kilku lat pracuje Professor Zoega w Rzymie, rodem Duńczyk, nad opisaniem ciekawych dla miłośników kunsztu i starożytności wszystkich płasko-rzeźb w Rzymie i jego okolicach. Dzieło to wychodzić teraz będzie częściami z kopiersztychami i opiem Włoskim przez P. Zoega.

Z Genui d. 18 Kwietnia.

Wyznaczono tu kilkunastu spiskowych, którzy mieli zamiar zaburzyć spokojność Francuzkiego państwa przez domową wojnę, uzbroić obywateli przeciw obywatelom i wypowiedzieć postuszeństwo zwierzchnościom. Oddani zostali pod sąd wojskowy, który na 4 dniowych nieustających posiedzeniach skazał 8 spiskowych na śmierć, a resztę na inne kary. Pięć osób zostało uwolnionych. Zskazanych na śmierć 4 tylko rozstrzelano, a reszta uciekła.

Z Medyolanu d. 22. Kwietnia

Podróż naszego Wicekróla do Wenecyi i Fryulu była jedynie w celu wojskowym przedsięwzięta.

Łoża tutejszych frankmasonów zrobiła znaczną składkę dla spalonego miasteczka Vezza.

Z Stuttgardu d. 27. Kwietnia.

Wojska Wirtemberskie zaczęły d. 16 t. m. bombardować Nissę, które tak było skuteczne, iż za pierwszym wystrzałami spalił się skład amunicyi, przycem 2 officerow i 10

żołnierzy wysadzonych zostało na powietrze. W kilka godzin potem zapalito się kilka domow i publicznych gmachow.

Rozmaite wiadomości.

Podług publicznych gazet mają 18,000 ludzi legionu Niemieckiego i 18,000 Anglikow wsiąść w portach Angielskich na okręty; prywatne zaś listy podają liczbę przeznaczonego na stały ład woyska do 60,000 ludzi.

Wydział wyznaczony od stanow Saskich już się rozszedł; stany żądają zwołania powszechnego seymu.

Podług doniesień od Odry, główna kwartera Cesarza Juci Francuzow przeniesiona została z Kamieńca do Konicz z tej strony Wistły.

W Londynie zrobili bogaci żydzi składkę, i kazali Hebrzyską biblią z Angielskim tłumaczeniem między dwiema wierszami drukować, którą ubogim dzieciom żydowskim darmo rozdawać będą, aby tym sposobem uczyły się nie tylko obowiązkow religii, ale i moralności.

W Monachium czynią teraz badania z oszufta, który nadużył imienia pierwszej fanihi w Niemczech, i nawet u Króla i Królowcy Bawarskiej uzyskał przystęp. Miał już ważne zeznać rzeczy. Na ostatnich jego badaniach znajdował się nawet Francuzki poseł przytomny.

Położenie Raguzy zawsze jest jednakowe. Wojska Francuzkie zajmują ciągle kraj Raguzanski. Rząd jednak tej Rzplkey nie doznał żadney odmiany.

Mowiono powszechnie, iż przy Rosyjskiej armii znajduje się znany Jenerał Dumourier; lecz officer jeden Rosyjski kazał przez Królewską gazetę publicznie odczołować, iż nigdy nie znajdował się przy Rosyjskiej armii.

Do wielkocennego Lipskiego jarmarku wyszło w Niemczech 1562 Niemieckich xiążek, pomiędzy którymi znayduie się 83 roman-sow i 38 sztuk teatralnych. Pomiedzy podro-żami jest nayważniejsza podróż Humbolda do

nowego świata. Lichtenthala *Muzyczny le-karz* jest szczególniejszym płodem. Zmiał pigulek i proszku przepisuie *Allegro i Mar-sze*, zamiast luxującego trunku *Presto*, na fe-bry służą rozkwilające *Andanty*, &c.

D O N I E S I E N I A .

Niżey podpis ny donosi, iż podług włożonego na siebie obowiązku od J.W.W. i W.W. Obywatełi daie dowody swoiey przysługi od lat kilkunastu w interesach Obywatel-skich w przedarzy, i kupnie dobr, w procencie i w arędę wypuszczaniu, iak już w gazecie ogłoszono było w roku 1800 — Aponieważ Obywatele wszelkie wyciążnienie intrat iako i in-ventarze dobr swoich na Poczcie J. C. K. Mości do niżey podpisanego przesyłają i Poczty franco niebędąc, przeto niżey podpisany ma sobie za honor upraszać, iżby wszelkie do niego pakiety i listy w interesach swoich pod adresem niżey podpisanego, Obywatele dobr przedarzy lub kupni i arędy albo o arędę, tudzież wszelkie listy franco na Poczcie J. C. K. Mości oddwane były; gdyż niżey podpisany opłacać nieżę. A tak z Poczty odniesione zo-stantą do mieszkającego w swoiey Kamienicy na Franciszkanskey ulicy pod Nr. 219 na pier-wszym piętze.

W. de Borucki.

Magistrat Król. miasta Krasnegostawu podaie do publiczney wiadomości, iż gdy dotn Stanisława Orłowskiego prawem przekonanego własny, to w mieście pod Nr. 12 stojący w summie 1200 zło. pol. oszacowany na zaspokojenie prawem przekonującego Antoniego Czo-packiego w długi 256 zło. pol. wraz z prowizyą po 5 od 100 od 21 Września 1783 zale-głą z sądzonym, na pierwszym terminie licytacji dnia 4 Kwietnia r. b. wyznaczoney, nie-mogł bydź sprzełanym, wypisie się tedy powtórna licytacya na dzień 20 Maja r. b. o go-dzinie 10 zrana w tutejszym sądzie odbywac się mająca podług myśli §. 432 zbioru sądowego Roz. XXXI — Warunki zaś są następujące:

a) każdy licytant 10% część ceny szacunkowey, iako Vadium kommissyi licytacyi-ny złożyć powinien;

b) Przyszły nabywca resztującą ilość z licytacji wynikłą w dniach 14 po ukończeney licytacji, do depozytu tutejszego wypłacić będzie obowiązany, gdyż inaczey na jego koszt i niebezpieczeństwo nowa licytacya wypisanaby zostala. Wszyscy zatym chcąc kupni mający na oznaczonym czasie i miejscu z naydować się mają. Wierzyoielę zaś hypotbykalni, niniejszym napominają się, azeby nieczekając osobnych przypozwań, swoje pretensye do Protokółu licytacji oznaymili, gdyż na nie zgłaszających się, przypodziele summy z licyta-cyi wynikłey, żaden wzgląd miłny niebędzie.

Jan Huss Consul.

Jos: de Lipski Syndicus.

Syczyński.

Z Rady Magistratu Król. Miasta Krasnegostawu d. 29 Kwietnia 1807.

Thom: de Zurawski.

Niniejszemi uwiadomia się, iż w dobrach Głogowie J. W. Hrabi Sweerts Sporka w Ga-licyi wschodniey i Cyrkule Rzeszowskiem leżących, w tamecznym Urzędzie Ekonomicznym, 24 cetnarow Chmielu czerwonego z nasieria Czeskiego w roku 1806tym zebranego, w naylep-szym gatunku za słuszną cenę do sprzedania znayduie się. Chęc mający kupionia, do rze-czonego Urzędu udać się, i tamże niemniey jeżeli im się podoba, zbior Chmielu na rok przy-szty zamowić, i ugodzić się mogą.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey wszystkim, którym na tym sta-leży, Edyktem niniejszym wiadomo czynią: że dobra Rykoszyn w Cyrkule Kieleckim le-żące, w summie 29,033. zł. ryń. 24 kr. oszacowane Mikołaja Branwickiego dziedziczne, na-żądanie Floryana Hrabiego Tarlo w drodze Execucyi na zapłacenie summy 123,0 zł. ryń. w Zło-

sie lub grubey monecie srebney z prowizyą od dnia 7 Lutego 1800 roku po 6 od 100 przysiężoną, na licytacyą publiczną w C. K. Sądach tutejszych dnia 25 Czerwca 1807. Roku odprawiać sie mającą są podane pod warunkami następującymi:

1) Każdy kupna sobie życzący będzie obowiązany na rękoymią dla pewności licytacyi dziesiątą część szacunku w Złocie lub grubey monecie srebney, Złoto jednak po 4 ryńskie 30 kr. rachując, przed zaczęciem licytacyi złożyć.

2) Nabywca będzie obowiązany w dniach 14 po approbowaney od Sądu licytacyi sumę 12 500 zł. ryńskich w Złocie lub grubey monecie srebney z prowizyą od dnia 7 Lutego 1800 roku po 6 od 100 rachować się mającą, resztę zaś summy, za szacunek wylicytowaney w monecie kurs w kraju mającey do depozytu Sądowego w dniach 14 złożyć; bo inaczey z tego szkoda i tego kosztem na żądanie prawem pokonywającego, nowa licytacya rozpisana zostanie.

3) Co do reszty wolno będzie nabywcy z wierzycielami na dobrach Rykoszynie hypotekę mającemi, którzy w czasie licytacyi, nie oczekując osobnego wezwania w prawach swoich dopilnować się mają, w zgłędem ich pretensyi ugodzić się, lub do depozytu sądowego złożyć, albatę dla nich na nowo summy zabezpieczyć legalnie, dekretu jednak dziedzictwa dóbr mających być sprzedanych pierwsey nie odbierze, dopoki otego szacunku wylicytowanego do depozytu nie złoży i nie za bezpieczeńcy.

Wszyscy nakoniec wierzyciele hypoteką opatrzeni oraz wzywają się, ażeby przed odprawiać sie mającą licytacyą dopilnowali się w prawach swoich, i upominają się ażeby osobnego nie oczekiwali wezwania, lecz przy licytacyi praw swoich dopilnowali, inaczey bowiem ani do kupującego czyli obecnującego te dobra, ani do dóbr samych prawa żadnego mieć nie będą, ale satysfakcyi swoiey z summy z sprzedaż wypadły lub z innego majątku dłużnika poszukiwać będą musieli. W Krakowie dnia 21 Marca 1807. Roku

W słob ści Jego Excellencyi JW. Prezesa:

Bernad Dwiermcki Konsyliarz Appel.

Mathias Kannamiller.

Scheranz. Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniey.

Pauminger.

W Chełmie skarbowe czopowe mięyskie od piwa, miodu i gorzałki lub pojedynczo, lub razem naywięcey dającemu od d. 1 Czerwca do ostatekiego 8bra r. b. dnia 11 Maia r. b. zaliczowane będzie.

Pretim fisci rzeczowego czopowego iest:	Od piwa	250 ryń 30	kr.
	— miodu	127 —	13 4/12 —
	— gorzałki	679 —	56 3/12 —

Razem 1057 ryń. 37 7/12 kr.

Ochoczy licytowania mają więc w Chełmie na rzeczonym dniu o 9tey godzinie znajdować się, i w Iotą część Pretim fisci na Vadium opatrzyć. W Krakowie d. 20 Kwietnia 1807.

Dnia 18 Czerwca o godzinie 9 z rana w Król. urządzie cyrkularnym Krakowskim przez Król. prefekturę Promnicką następujące dziesięciny wytyczne przez publiczną licytacyą (przy której poddani na własne swoje dziesięciny pierwszeństwo mieć będą) naywięcey dającemu na rok ieden, to iest: z krescencyi ozimey i jarey roku 1807 z następujących dóbr i wsiow puszczonych będą, iako to:

Z Pisar w fiskalny cenie		87 ryń.	— kr.	Z Batowic	.	.	.	200 ryń.
— Radvanowic	.	242	— — —	— Boslutowa	.	.	.	50 —
— Patecznicy	.	23	— — —	— Sułoszowy	.	.	.	125 —
— Młakowa	.	32	— 30 —	— Stręgorzyc	z Rusfik:	gront:	.	105 —
— Krzywopotn	.	33	— — —	— detto	z Domin:	detto	.	150 —
— Adamowic	.	25	— 15 —	— Zł tok	.	.	.	450 —
— Krzeszowic	.	252	— — —					

Chęć do licytowania mający dnia i godziny namienioney w kancelaryi cyrkularney z Vadium 15 procentowym nadgł. się, zaś kondycye licytacyjne zawsze w kancelaryi Promnickiey wyczytać mogą. W Promniku dnia 1. Maja 1807.